

4.6.2

מתנה אחרת) 68a → (אשכחן תמיד ופסח) 66b

דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או לדתיתכם ועשה פסח לה: במדבר ט, י	(1)
צו את בני ישראל וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש: במדבר ה, ב	(2)
מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחום ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם: במדבר ה, ג	(3)
כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדרך ישוב מחוץ למחנה מושבו: ויקרא יג, מו	(4)
ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד ופקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם: שמות יג, יט	(5)
כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה: דברים כג, יא	(6)
בעל קרי כמגע שרץ ובוועל נדה כטמא מת זבים ה, יא	(7)

I. Source for ruling that פסח is brought בטומאה

a. פסח ← תמיד → פסח. source for פסח being brought בטומאה

- פסח ראשון בטומאה צבור; פסח שני from v. 1, only individual is deferred to יוחנן
 - Challenge (רשב"ל): perhaps inverse – only individual is deferred and צבור does neither
- פסח הבא בטומאה) טמאי מת sometimes the other 2 are sent and not מת
 - Challenge (אב"י): perhaps read that only מצורעים are sent out; but פסחים ט:ד rules that don't eat זבין ומצורעין
- פסח שני טמאים may bring (because all טמאים create בטומאה מת specifically טמא לנפש – v. 1 אב"י

II. שילוח טמאים related to הלכות

a. חסדא ד: no culpability for מצורע who leaves his "exile-station" – b/c it is reparable through an עשה (v. 4)

- Challenge: ברייתא rules that מצורע and זב who leave their respective "exile-stations" get מלקות
 - Explanation: (הר הבית) מחנה לוייה (=) even the מת itself – טמא מת – may be in משה w/ עצמות יוסף) from v. 5
- Answer: this is a dispute of תנאים (supporting ברייתא – no מלקות for violating exile-station due to repair via עשה)
 - ד: יהודה infers different levels of exile from מחניהם (v. 3)
 - ד: ש infers different levels of exile from detailed listing of צרוע, then זב, then לנפש (מת טמא would suffice)
 - ד: יהודה the detailed list teaches that if ב"ק, e.g. comes in during בטומאה – they're not culpable
 - Only: when all groups are exiled is the prohibition in full force
 - טמא מת comes from his body
 - Challenge: טמא מת – זב – only ט"מ requires הזאה
 - Block: טמא שרץ includes כל טמא לנפש
 - Challenge: שרץ – זב – as טומאה obtains even if touched שרץ inadvertently
 - Answer: זב is מטמא inadvertently
 - זב-מצורע requires פרימה ופריעה, prohibition of marital relations
 - Challenge: זב, מצורע, as he defiles ומושב כ"ח and משכב
 - Block: כל includes בע"ק – who doesn't have those stringencies
 - Challenge: מצורע > בעל קרי, as the smallest amount generates טומאה
 - Answer: there is a minimum amount for קרי as well, per נתן ר'

III. Source for sending קרי בעל קרי out of 2 מחנות (=זב) – v. 6

a. ברייתא quote from ברייתא above (זב: קרי:)

- Support: from statement by יוחנן ר'
- Challenge: מגע שרץ::בעל קרי (in box) – equation of זבים ה:יא
 - Answer: that is for purpose of מחנות (only out of מחנה)
 - Rejection: the equation is for טומאה (ערב)
 - Challenge: that's explicit in the text
 - Defense: both are מטמא inadvertently
 - Challenge: 2nd clause in משנה equates נדה ובוועל נדה
 - Must be: for the מחנה (טומאת שבעה) מחנה is explicitly written for both) → 1st clause is also for מחנה
 - Rejection: each is separate (1st for טומאה, 2nd for מחנות)
- Challenge: טמא מת < בעל קרי
 - Fix: טמא מת, goes out further to ישראל with מחנה (לויים) even though less stringent than בעל קרי
 - Support: from v. 6 – מחנה (לויים) and cannot come into מחנה (שכינה) בעל קרי – v. 6